

[Hanne Andersen]

lig opklare det for os i udvalgsarbejdet. Jeg har på fornemmelsen, at der ikke skulle have stået forhandling, men forhandling og aftale med vedkommende kommunale sammenslutninger, kommunalbestyrelse samt personaleorganisationerne.

Ministeren foreslår samtidig, at påtaleudvalget nedlægges. Det blev jo oprettet for at sikre ensartet behandling af de kollektive arbejdsnedlæggelser blandt tjenestmænd. Man har nu fået en praksis i disse sager, der betyder ensartede retningslinjer og behandling, og derfor kan sagerne lægges ud i stedet for ind i påtaleudvalget. Det støtter vi, og vi har også en stærk fornemmelse af, at parterne støtter det og gerne ser det.

Vi vil meget gerne have de høringssvar, der formentlig er indhentet hos de forskellige organisationer og personalegrupper, og så vil vi tilsige vores positive udvalgsarbejde, når vi får belyst disse spørgsmål, og vi håber, at det bliver en positiv belysning.

Pernille Sams (KF):

Dette lovforslag er den kommunale parallel til finansministerens forslag om indførelse af organisationsansvar på det statslige tjenestemandsområde, som vi netop har behandlet i de tidligere lovforslag her i dag. Vi er enige i, at det er hensigtsmæssigt med ens regelsæt for det statslige og det kommunale tjenestemandsområde.

Når det er blevet aktuelt med disse forslag, er det som bekendt, fordi tjenestemandorganisationer i flere tilfælde har spillet en aktiv rolle i forbindelse med arbejdsnedlæggelser blandt tjenestemænd, først og fremmest på det statslige område. I det omfang der er tale om kollektive, ulovlige arbejdsnedlæggelser, har det således vist sig påkrævet med et organisationsansvar som det, der ved dette forslag indføres på det kommunale tjenestemandsområde.

Efter lovforslaget vil organisationsansvar f.eks. kunne foreligge, hvis en kollektiv overtrædelse begås efter opfordring eller støtte fra en organisation, eller hvis en organisation forholder sig passivt over for kollektive overtrædelser.

For den enkelte tjenestemand derimod betyder ændringerne ingen retlige konsekvenser. Vi kan tilslutte os forslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

Jævnfør den tale, som SF's ordfører under den forrige sags behandling kom med, kan man uden tvivl forstå, at vi fra SF's side ikke er positive over for forslaget og slet ikke indholdet, hvad angår tjenestemandsbretets beføjelser nu til også at idømme organisationsansvar.

Hvis man ser på tjenestemandsbretets oprindelse, så var det jo en lov, der skulle beskytte tjenestemænd først og fremmest, og tjenestemandsbretet skulle så i de særlige tilfælde pådømme, hvis enkelte tjenestemænd ikke passede deres arbejde rigtigt efter de regler, der var udstukket.

Der er så senere desværre sket det, at man har ændret loven, det er vel en halv snes år siden nu, så den i højere grad er kommet til at ligne noget af det, man har på resten af arbejdsmarkedet, altså Arbejdsretten. Nu kører man det hele igennem, så næsten alt, hvad der ligger i arbejdsretslovgivningen, overføres til tjenestemandsbretet, og det er vi fra SF's side ikke positive over for.

Der er nogle ting i bemærkningerne, som godt kunne få mig til at stille spørgsmål om, hvorvidt f.eks. formuleringen i bemærkningerne angående nr. 4, hvor der står: »Endvidere kan der pålægges organisationsansvar, hvis organisationen støtter en kollektiv overtrædelse økonomisk eller på anden måde.« Det er helt klart, at det er interessant, om denne formulering betyder en eventuel stramning af det, der er retsgrundlaget i Arbejdsretten i dag.

Man har jo faktisk afgørelser fra Arbejdsretten, hvor en organisation har kunne støtte med økonomisk hjælp, uden at den er blevet dømt i Arbejdsretten. Jeg synes, det er interessant, hvad resultatet af et svar kan blive, også fordi det jo ikke ville være første gang, bemærkninger til en lov var årsag til stramninger i retspraksis. Derfor synes jeg nok, at den slags løse formuleringer i allerhøjeste grad bør underkastes en nøjere analyse.

En anden ting, som undrer mig meget, er, at man for tjenestemænd indfører det system, som man har på resten af arbejdsmarkedet, nemlig en ganske almindelig retspraksis, en arbejdsretslovgivning og lignende, og det gør man, for at der skal være en eller anden form for parallelitet. Jeg synes, at man nu står i den situation som tjenestemand, at man faktisk er dårligere stillet end resten af arbejdsmarkedet.